

Budapest, 1901. június 1. – Budapest, 1994. január 22.

Öt elemiit végzett, utána cipészinás lett. 1917-től bőripari ifjúmunkás, majd cipészsegéd. 1929-től 1945. január végéig a Fővárosi Autóbuszüzemnél kalauz, illetve ellenőr volt. 1919-ben lépett be az MSZDP-be és lett egyidejűleg a bőrösszakszervezet tagja. Az MSZDP VIII. kerületi, majd kispesti végrehajtó bizottságának tagja. 1930-tól a szállítók szakszervezete országos vezetőségének tagja. 1945 januárjától ideiglenesen, majd 1945. december 2-tól választottként a Szakszervezeti Tanács tagja, szociálpolitikai titkára. 1945. április 2-től 1945. november 29-ig az Ideiglenes Nemzetgyűlésben a szakszervezetek képviselője. 1945. augusztus 18–20-tól az SZDP Ellenőrző Bizottságának póttagja. Helyet kapott a párt szakszervezeti osztálya elnökségében is. 1945–1948 között Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegye törvényhatósági bizottságának és Kispest képviselő-testületének tagja. A szakszervezetek delegáltja az OTI igazgatóságában. A Munkás Testedző Egyesület társelnöke. A két munkáspárt egyesülése után az MDP tagja lett. 1948 októberében felmentették a Szaktanács titkári állásából. Ügyintézőként helyezkedett el a Fővárosi Autóbuszüzemnél. 1950. július 20-án letartóztatták és a recski kényszermunkatáborba internálták, kizárták a pártból. Az 1953-as amnesztiarendelettel szabadult. Volt munkahelyén utasszámlálóként alkalmazták. Rehabilitálása után, 1956. január 1-jétől a Közlekedési és Szállítási Dolgozók Szakszervezete titkára, majd 1963. évi nyugdíjazásáig elnöke. 1956. október 31-én tagja lett az újjáalakult SZDP Ellenőrző Bizottságának. 1990-ig az MSZMP tagja volt.